

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 49/2000**antagen av rådet den 10 oktober 2000****inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/.../EG av den ... om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag**

(2000/C 344/02)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 47.2 och artikel 55 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring⁽⁴⁾, kompletterat genom direktiv 92/49/EEG⁽⁵⁾, och rådets första direktiv 79/267/EEG av den 5 mars 1979 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva direkt livförsäkringsrörelse⁽⁶⁾, kompletterat genom direktiv 92/96/EEG⁽⁷⁾, föreskriver att tillsynsmyndighe-

ten i hemlandet skall utfärda en enda auktorisation för försäkringsföretaget. Den enda auktorisationen tillåter försäkringsföretaget att driva verksamhet inom gemenskapen genom etablering eller fritt tillhandahållande av tjänster utan ytterligare auktorisation från värdlandet och under tillsyn av enbart hemlandets tillsynsmyndigheter.

(2) De försäkringsdirektiv som föreskriver en enda auktorisation som är giltig för försäkringsföretag inom hela gemenskapen innehåller inte bestämmelser om samordning vid likvidationsförfaranden. Försäkringsföretag samt andra finansiella institut undantas uttryckligen från tillämpningsområdet för rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden⁽⁸⁾. För att den inre marknaden skall fungera väl och för att borgenärerna skall ges ett fullgott skydd är det av intresse att samordnade bestämmelser om likvidationsförfaranden för försäkringsföretag införs på gemenskapsnivå.

(3) Samordnade bestämmelser bör också införas för att säkerställa full effekt inom hela gemenskapen av de rekonstruktionsåtgärder som beslutas av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat och som syftar till att bevara eller återställa ett försäkringsföretags finansiella soliditet och i största möjliga utsträckning förhindra ett likvidationsförfarande. De rekonstruktionsåtgärder som omfattas av detta direktiv är sådana som påverkar redan befintliga rättigheter som innehas av andra parter än själva försäkringsföretaget. De åtgärder som föreskrivs i artikel 20 i direktiv 73/239/EEG och i artikel 24 i direktiv 79/267/EEG bör omfattas av detta direktivs tillämpningsområde under förutsättning att de överensstämmer med villkoren i definitionen av rekonstruktionsåtgärder.

(1) EGT C 71, 19.3.1987, s. 5 och EGT C 253, 6.10.1989, s. 3.

(2) EGT C 319, 30.11.1987, s. 10.

(3) Europaparlamentets yttrande av den 15 mars 1989 (EGT C 96, 17.4.1989, s. 99), bekräftat den 2 december 1993, rådets gemensamma ståndpunkt av den 10 oktober 2000 och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).

(4) EGT L 228, 16.8.1973, s. 3. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 95/26/EG (EGT L 168, 18.7.1995, s. 7).

(5) Rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (EGT L 228, 11.8.1992, s. 1).

(6) EGT L 63, 13.3.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 95/26/EG.

(7) Rådets direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser direkt livförsäkring och om ändring av direktiven 79/267/EEG och 90/619/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet) (EGT L 360, 9.12.1992, s. 1).

(8) EGT L 160, 30.6.2000, s. 1.

- (4) Detta direktivs tillämpningsområde omfattar hela gemenskapen och därmed försäkringsföretag enligt definitionen i direktiven 73/239/EEG och 79/267/EEG som har sitt huvudkontor i gemenskapen, filialer i gemenskapen till försäkringsföretag som har sitt huvudkontor i tredje land och borgenärer bosatta i gemenskapen. Detta direktiv bör inte reglera rekonstruktionsåtgärdernas och likvidationsförfarandenas verkningar gentemot tredje land.
- (5) Detta direktiv bör avse likvidationsförfaranden, oavsett om förfarandet baseras på insolvens eller ej, eller om det är frivilligt eller obligatoriskt. Det bör tillämpas på kollektiva förfaranden enligt hemlandets lagstiftning i enlighet med artikel 9 vilka omfattar avyttring av ett försäkringsföretags tillgångar och fördelning av behållningen. Likvidationsförfaranden som inte baseras på insolvens men som för försäkringsfordringar inbegriper en prioriteringsordning i enlighet med artikel 10 bör också omfattas av detta direktiv. Fordringar på försäkringsföretaget som härrör från arbetstagares anställningsavtal eller anställningsförhållanden bör genom övertagande av rättigheter (subrogation) kunna gå över till ett nationellt lönegarantisystem. Fordringar som övertagits på detta sätt bör åtnjuta den behandling som bestäms av hemlandets lag (*lex concursus*) i enlighet med principerna i detta direktiv. Bestämmelserna i detta direktiv bör tillämpas på de olika fallen av likvidationsförfaranden i tillämplig utsträckning.
- (6) Att rekonstruktionsåtgärder har vidtagits hindrar inte att likvidationsförfaranden inleds. Likvidationsförfaranden kan inledas när rekonstruktionsåtgärder inte har vidtagits eller efter att rekonstruktionsåtgärder vidtagits och de kan avslutas genom förlikning eller genom liknande åtgärder, inklusive rekonstruktionsåtgärder.
- (7) I enlighet med de befintliga principerna för insolvens bör det i definitionen av filial tas hänsyn till att försäkringsföretaget är en enda juridisk person. Hemlandets lag bör avgöra hur tillgångar och skulder, som innehas av oberoende personer som har ständig behörighet att agera för försäkringsföretaget som försäkringsombud, bör behandlas vid likvidationen av försäkringsföretaget.
- (8) Det bör göras en åtskillnad mellan myndigheter som är behöriga i fråga om rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden samt tillsynsmyndigheter för försäkringsföretagen. De behöriga myndigheterna får vara administrativa eller rättsliga myndigheter beroende på medlemsstatens lagstiftning. Detta direktiv avser inte att harmonisera nationell lagstiftning om fördelning av behörighet mellan dessa myndigheter.
- (9) Detta direktiv syftar inte till att harmonisera nationell lagstiftning avseende rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden men har som mål att säkerställa ett ömsesidigt erkännande av medlemsstaternas rekonstruktionsåtgärder och likvidationslagstiftning gällande försäkringsföretag samt det nödvändiga samarbetet. Ett sådant ömsesidigt erkännande genomförs med detta direktiv genom principerna om enhet, universalitet, samordning, offentlighet, likvärdig behandling och skydd av försäkringsborgenärer.
- (10) Endast de behöriga myndigheterna i hemlandet bör vara behöriga att besluta om likvidationsförfaranden när det gäller försäkringsföretag (enhetsprincipen). Dessa förfaranden bör få verkan i gemenskapen som helhet och bör erkännas av alla medlemsstater. Alla tillgångar och skulder i försäkringsföretaget bör i normala fall omfattas av likvidationsförfarandet (universalitetsprincipen).
- (11) Hemlandets lag bör reglera beslut om likvidation av försäkringsföretag, likvidationsförfarandena i sig och deras verkningar, såväl materiella som processuella, på berörda personer och rättsliga förhållanden, om inte annat föreskrivs i detta direktiv. Alla förutsättningar för att inleda, genomföra och slutföra ett likvidationsförfarande bör i normala fall därför regleras av hemlandets lag. I syfte att underlätta tillämpningen av detta direktiv bör det innehålla en icke uttömmande förteckning över aspekter som särskilt omfattas av den allmänna principen om hemlandets lag.
- (12) Tillsynsmyndigheterna i hemlandet och i alla övriga medlemsstater bör omedelbart informeras om att likvidationsförfaranden inletts (samordningsprincipen).
- (13) Det är av yttersta vikt att försäkrade, försäkringstagare, förmånstagare samt skadelidande som har rätt att rikta fordringsanspråk direkt mot försäkringsföretaget som härrör från försäkringsverksamhet skyddas vid likvidationsförfaranden. Ett sådant skydd bör inte innefatta fordringar som inte är hänförliga till försäkringsavtal eller försäkringsverksamhet utan till skyldigheter som följer av annat civilrättsligt ansvar som förorsakats av försäkringsombud vid förhandlingar som detta ombud, enligt den lagstiftning som gäller för försäkringsavtalet eller försäkringsverksamheten, inte själv är ansvarig för enligt försäkringsavtalet eller försäkringsverksamheten. För att detta mål skall kunna uppnås bör medlemsstaterna se till att försäkringsborgenärer får en särskild behandling enligt en av två alternativa metoder som anges i detta direktiv. Medlemsstaterna kan välja mellan

- att ge försäkringsfordringar absolut förmånsrätt framför varje annan fordran i tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna eller ge försäkringsfordringar en förmånsrätt i försäkringsföretagets samtliga tillgångar som endast kan föregås av fordringar som avser anspråk i fråga om lön, socialförsäkringsavgifter, skatter och sakrätter. Ingen av de båda metoder som anges i detta direktiv hindrar en medlemsstat från att upprätta en förmånsrättsordning mellan olika kategorier av försäkringsfordringar.
- (14) Detta direktiv bör säkerställa en lämplig balans mellan skyddet för försäkringsborgenärer och andra prioriterade borgenärer som skyddas av medlemsstaternas lagstiftning och inte harmonisera de olika system avseende prioriterade borgenärer som finns i medlemsstaterna.
- (15) De två alternativa metoderna för behandling av försäkringsfordringar är i sak likvärdiga. Den första metoden ser till att tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna anslås till försäkringsfordringar. Den andra metoden tillerkänner försäkringsfordringar en placering i förmånsrättsordningen mellan borgenärerna som inte bara berör de tillgångar som utgörs av tekniska avsättningar utan försäkringsföretagets samtliga tillgångar.
- (16) De medlemsstater som i syfte att skydda försäkringsborgenärer väljer metoden att ge försäkringsfordringar absolut förmånsrätt när det gäller tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna bör kräva att försäkringsföretag upprättar och uppdaterar ett särskilt register över sådana tillgångar. Ett sådant register är ett användbart instrument för att identifiera de tillgångar som berörs av sådana fordringar.
- (17) För att göra de båda metoderna för behandlingen av försäkringsfordringar mer likvärdiga bör detta direktiv ålägga de medlemsstater som tillämpar metoden i artikel 10.1 b att kräva att varje försäkringsföretag vid varje tidpunkt och oberoende av eventuell likvidation skall ha täckning för de fordringar, som enligt denna metod kan ha förmånsrätt framför försäkringsfordringar och som är antecknade i försäkringsföretagets redovisning med motsvarighet i sådana tillgångar som enligt gällande försäkringsdirektiv får användas för att täcka tekniska avsättningar.
- (18) Hemlandet bör kunna föreskriva att, när försäkringsborgenärernas rättigheter genom subrogation har övergått till ett garantisystem som är upprättat i det hemlandet, fordringar inom detta garantisystem inte bör åtnjuta den behandling som gäller för försäkringsfordringar enligt detta direktiv.
- (19) När ett likvidationsförfarande inleds bör detta innebära att den erhållna auktorisationen att driva verksamhet som beviljats försäkringsföretaget återkallas om inte denna auktorisation redan dessförinnan återkallats.
- (20) Beslutet att inleda likvidationsförfaranden, som kan få verkningar i hela gemenskapen enligt universalitetsprincipen, bör offentliggöras på lämpligt sätt inom gemenskapen. I syfte att skydda berörda parter bör beslutet offentliggöras enligt hemlandets förfaranden och i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och dessutom på varje annat sätt som beslutats av de övriga medlemsstaternas tillsynsmyndigheter inom respektive territorium. Dessutom bör utöver offentliggörandet av beslutet kända borgenärer som är bosatta i gemenskapen informeras individuellt om beslutet och denna information bör åtminstone innehålla de uppgifter som anges i detta direktiv. Förvaltare bör också regelbundet hålla borgenärer informerade om hur likvidationsförfarandet fortskrider.
- (21) Borgenärer bör ha rätt att vid likvidationsförfaranden anmäla fordringar eller lägga fram skriftliga synpunkter. Fordringar från borgenärer som är bosatta i en annan medlemsstat än hemlandet bör behandlas på samma sätt som motsvarande fordringar i hemlandet utan någon som helst diskriminering på grund av nationalitet eller bosättning (principen om likvärdig behandling).
- (22) Detta direktiv bör tillämpa principer som motsvarar de som anges för likvidationsförfaranden med nödvändiga ändringar på de rekonstruktionsåtgärder som en behörig myndighet i en medlemsstat beslutat om. Offentliggörandet av sådana rekonstruktionsåtgärder bör begränsas till det fall då andra parter än själva försäkringsföretaget kan överklaga dessa i hemlandet. När rekonstruktionsåtgärder enbart inverkar på rättigheter för personer i deras egenskap av aktieägare, delägare och anställda i försäkringsföretaget, bör den behöriga myndigheten fastställa hur de berörda parterna bör informeras i enlighet med relevant lagstiftning.

(23) I detta direktiv anges samordnade regler för att fastställa den lag som är tillämplig på rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden för försäkringsföretag. Detta direktiv avser inte att fastställa regler i internationell privaträtt som avgör vilken lag som är tillämplig på avtal och andra rättsliga förhållanden. Detta direktiv avser särskilt inte att reglera tillämpliga regler om huruvida det föreligger ett avtal, parternas rättigheter och skyldigheter samt värdering av skulder.

(24) Från detta direktivs allmänna princip om att hemlandets lag skall reglera rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden bör det finnas en rad undantag för att skydda berättigade förväntningar och säkerheten avseende vissa transaktioner i andra medlemsstater än hemlandet. Dessa undantag bör avse verkningarna av sådana rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden på vissa avtal och rättigheter, tredje mans sakrättsliga skydd, äganderättsförbehåll, kvittning, reglerade marknader, skadliga åtgärder, tredje mans förvärv och pågående rättegångar.

(25) Det undantag som avser verkan av rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden på vissa avtal och rättigheter som anges i artikel 19 bör begränsas till sådana verkningar och bör inte inbegripa några andra frågor i samband med rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden, t.ex. hur fordringar skall anmälas, styrkas och godtas, samt företrädesordningen avseende sådana avtal och rättigheter, vilket bör avgöras av hemlandets lag.

(26) Verkan av rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden på en pågående rättegång bör regleras av lagen i den medlemsstat där rättegången pågår med avseende på en tillgång eller en rättighet som försäkringsföretaget inte längre förfogar över, vilket utgör ett undantag från tillämpningen av hemlandets lag. Verkningarna av sådana åtgärder och förfaranden på enskilda exekutiva tvångsåtgärder som rättegångarna ger upphov till bör regleras av lagen i hemlandet enligt den allmänna principen i detta direktiv.

(27) Alla personer som skall ta emot eller lämna information som ett led i informationsförfarandena enligt detta direktiv är bundna av tystnadsplikt på samma sätt som fastställs i artikel 16 i direktiv 92/49/EEG och artikel 15 i direktiv 92/96/EEG, med undantag av rättsliga myndigheter för vilka särskild nationell lagstiftning är tillämplig.

(28) I syfte endast att tillämpa bestämmelserna i detta direktiv på rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden som omfattar ett försäkringsföretags filialer belägna i gemenskapen om försäkringsföretagets huvudkontor finns i tredje land, bör hemlandet definieras som den medlemsstat i vilken filialen är belägen och tillsynsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna som myndigheterna i den medlemsstaten.

(29) Om ett försäkringsföretag som har sitt huvudkontor utanför gemenskapen äger filialer i mer än en medlemsstat, bör varje filial behandlas för sig med avseende på tillämpningen av detta direktiv. I detta fall bör behöriga myndigheter, tillsynsmyndigheter samt rekonstruktörer och förvaltare sträva efter att samordna sina åtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv skall tillämpas på de rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden som rör försäkringsföretag.

2. Detta direktiv skall, i den utsträckning som framgår av artikel 30, även tillämpas på de rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden som rör filialer inom gemenskapens territorium till försäkringsföretag vilkas huvudkontor är belägna utanför gemenskapen.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *försäkringsföretag*: ett företag som har fått officiell auktorisation enligt artikel 6 i direktiv 73/239/EEG eller artikel 6 i direktiv 79/267/EEG,
- b) *filial*: varje slags ständigt närvaro av ett försäkringsföretag på en medlemsstats territorium utom i hemlandet vilken bedriver försäkringsverksamhet,

c) *rekonstruktionsåtgärder*: åtgärder som medför ingripande av administrativa organ eller rättsliga myndigheter och som är avsedda att bevara eller återställa ett försäkringsföretags finansiella ställning och som påverkar redan befintliga rättigheter som innehas av en annan part än försäkringsföretaget, inbegripet men inte begränsat till åtgärder som kan komma att innebära inställande av betalningar, inställande av verkställighetsåtgärder eller nedskrivning av fordringar,

AVDELNING II

REKONSTRUKTIONSÅTGÄRDER

Artikel 3

Tillämpningsområde

d) *likvidationsförfarande*: kollektivt förfarande som innebär att ett försäkringsföretags tillgångar avyttras och behållningen fördelas mellan borgenärerna, aktieägarna eller delägarna på lämpligt sätt och som med nödvändighet medför ingripande av de administrativa eller rättsliga myndigheterna i en medlemsstat, inbegripet fall där det kollektiva förfarandet avslutas med ackord eller annan motsvarande åtgärd, oavsett om förfarandet baseras på insolvens eller om det är frivilligt eller obligatoriskt,

Denna avdelning skall tillämpas på de rekonstruktionsåtgärder som avses i artikel 2 c i detta direktiv.

Artikel 4

Beslut om rekonstruktionsåtgärder – tillämplig lag

e) *hemland*: den medlemsstat där ett försäkringsföretag har auktoriserats enligt artikel 6 i direktiv 73/239/EEG eller artikel 6 i direktiv 79/267/EEG,

1. Endast de behöriga myndigheterna i hemlandet skall ha rätt att besluta om rekonstruktionsåtgärder som avser ett försäkringsföretag, inklusive dess filialer i andra medlemsstater. Rekonstruktionsåtgärderna skall inte hindra hemlandet från att inleda likvidationsförfaranden.

f) *värmland*: den medlemsstat annan än hemlandet där ett försäkringsföretag har en filial,

2. Rekonstruktionsåtgärderna skall regleras av de lagar, förordningar och förfaranden som gäller i hemlandet, om inte annat anges i artiklarna 19–26.

g) *behöriga myndigheter*: de administrativa eller rättsliga myndigheter i medlemsstaterna som är behöriga i fråga om rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden,

3. Rekonstruktionsåtgärderna skall få full verkan i hela gemenskapen i enlighet med hemlandets lag utan vidare formaliteter, också mot tredje man i andra medlemsstater, även om lagstiftningen i dessa andra medlemsstater inte föreskriver sådana rekonstruktionsåtgärder eller alternativt ställer upp villkor för deras genomförande som inte är uppfyllda.

h) *tillsynsmyndigheter*: de behöriga myndigheter som avses i artikel 1 k i direktiv 92/49/EEG och artikel 1.1 i direktiv 92/96/EEG,

4. Rekonstruktionsåtgärderna skall få verkan i hela gemenskapen så snart som de får verkan i den medlemsstat där de har vidtagits.

i) *rekonstruktör*: varje person eller organ som utses av de behöriga myndigheterna för att förvalta rekonstruktionsåtgärder,

j) *förvaltare*: varje person eller organ som utses av de behöriga myndigheterna eller, i förekommande fall, av de styrande organen i ett försäkringsföretag för att förvalta ett likvidationsförfarande,

Artikel 5

k) *försäkringsfordran*: varje belopp som ett försäkringsföretag är skyldigt försäkrade personer, försäkringstagare, förmånstagare eller skadelidande vilka har rätt att rikta anspråk direkt mot försäkringsföretaget och som härrör från ett försäkringsavtal eller från någon verksamhet som anges i artikel 1.2 och 1.3 i direktiv 79/267/EEG i direkt försäkringsverksamhet, inbegripet belopp avsatta för ovannämnda personer när vissa inslag i skulden ännu inte är kända. De premier som ett försäkringsföretag är skyldigt till följd av att dessa försäkringsavtal och denna verksamhet inte har ingåtts eller har annullerats enligt den lag som gäller för sådana avtal eller sådan verksamhet innan likvidationsförfarandena har inletts skall också betraktas som försäkringsfordran.

Information till tillsynsmyndigheterna

De behöriga myndigheterna i hemlandet skall skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i hemlandet om sitt beslut att vidta rekonstruktionsåtgärder, om möjligt innan de vidtar en sådan åtgärd eller annars omedelbart därefter. Tillsynsmyndigheterna i hemlandet skall skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i alla andra medlemsstater om beslutet att vidta rekonstruktionsåtgärder, inbegripet de verkningar som sådana åtgärder kan få i praktiken.

Artikel 6

Offentliggörande

1. Om det är möjligt att i hemlandet överklaga en rekonstruktionsåtgärd, skall de behöriga myndigheterna i hemlandet, rekonstruktören eller en person som har rätt därtill i hemlandet offentliggöra beslutet om en rekonstruktionsåtgärd enligt de förfaranden för offentliggörande som föreskrivs i hemlandet och dessutom så snart som möjligt offentliggöra ett utdrag ur det dokument där rekonstruktionsåtgärden fastställs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Tillsynsmyndigheterna i alla övriga medlemsstater som har underrättats om beslutet om en rekonstruktionsåtgärd enligt artikel 5 får säkerställa att ett sådant beslut offentliggörs på deras respektive territorium på det sätt som de anser lämpligt.

2. Det offentliggörande som föreskrivs i punkt 1 skall även innehålla namnet på behörig myndighet i hemlandet, tillämplig lag enligt artikel 4.2 samt namnet på rekonstruktören om en sådan har utsetts. Offentliggörandet skall avfattas på det officiella språket eller på ett av de officiella språken i den medlemsstat där informationen offentliggörs.

3. Rekonstruktionsåtgärderna skall vidtas oberoende av bestämmelserna om offentliggörande i punkterna 1 och 2 och skall gälla fullt ut mot borgenärer, om inte de behöriga myndigheterna i hemlandet eller denna stats lagstiftning föreskriver annat.

4. När rekonstruktionsåtgärder enbart inverkar på rättigheter som innehas av personer i deras egenskap av aktieägare, delägare eller anställda i ett försäkringsföretag skall denna artikel inte tillämpas, såvida inte den lagstiftning som gäller för dessa rekonstruktionsåtgärder föreskriver annat. De behöriga myndigheterna skall fastställa hur de berörda parterna som påverkas av dessa rekonstruktionsåtgärder skall informeras i enlighet med relevant lagstiftning.

Artikel 7

Information till kända borgenärer – Rätt att anmäla fordringar

1. Om det enligt hemlandets lagstiftning krävs att en fordran anmäls för att erkännas eller om det föreskrivs en obligatorisk information om en rekonstruktionsåtgärd till borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i denna stat, skall de behöriga myndigheterna i hemlandet eller rekonstruktören i enlighet med förfarandena i artikel 15 och artikel 17.1 även informera de kända borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i en annan medlemsstat.

2. Om det i hemlandets lagstiftning föreskrivs att borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i denna stat har rätt att anmäla fordringar eller framföra synpunkter angående sina fordringar, skall borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i en annan medlemsstat ha samma rätt att anmäla fordringar eller framföra synpunkter i enlighet med förfarandena i artikel 16 och artikel 17.2.

AVDELNING III

LIKVIDATIONSFÖRFARANDEN

Artikel 8

Inledande av ett likvidationsförfarande – Information till tillsynsmyndigheterna

1. Endast hemlandets behöriga myndigheter skall ha rätt att fatta beslut om att inleda ett likvidationsförfarande som avser ett försäkringsföretag, inklusive dess filialer i andra medlemsstater. Detta beslut får fattas i avsaknad av eller efter ett beslut om rekonstruktionsåtgärder.

2. Ett beslut som fattas enligt hemlandets lagstiftning om att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag, inklusive dess filialer i andra medlemsstater, skall utan vidare formaliteter erkännas i alla övriga medlemsstater och skall få verkan där så snart beslutet har fått verkan i den medlemsstat där förfarandet inleds.

3. Tillsynsmyndigheterna i hemlandet skall skyndsamt informeras om beslutet att inleda ett likvidationsförfarande, om möjligt innan förfarandet inleds eller annars omedelbart därefter. Hemlandets tillsynsmyndigheter skall skyndsamt informera tillsynsmyndigheterna i alla övriga medlemsstater om beslutet att inleda ett likvidationsförfarande, inbegripet de verkningar som ett sådant förfarande kan få i praktiken.

Artikel 9

Tillämplig lag

1. Beslutet om att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag, likvidationsförfarandena och deras verkningar skall regleras av de lagar och andra författningar som är tillämpliga i försäkringsföretagets hemland om inte annat föreskrivs i artiklarna 19–26.

2. Hemlandets lag skall särskilt avgöra
- vilka tillgångar som ingår i boet och hur de tillgångar skall behandlas som förvärvats av eller tillfaller försäkringsföretaget efter det att likvidationsförfarandet har inletts,
 - försäkringsföretagets och förvaltarens respektive behörighet,
 - förutsättningarna för kvittning,
 - likvidationsförfarandets verkan på försäkringsföretagets gällande avtal,
 - likvidationsförfarandets verkan på förfaranden som inletts av enskilda borgenärer, med undantag för pågående rättegångar enligt artikel 26,
 - vilka fordringar som skall anmälas gentemot försäkringsföretaget och hur de fordringar skall behandlas som uppkommit efter det att likvidationsförfarandet har inletts,
 - hur fordringar skall anmälas, styrkas och godtas,
 - hur medel som influerar från tillgångar som avyttrats skall fördelas, företrädesordningen och vilka rättigheter de borgenärer har som efter det att likvidationsförfarandet inletts delvis tillgodosätts till följd av sakrättsligt skydd eller genom kvittning,
 - förutsättningarna för och verkan av att likvidationsförfarandet avslutats, särskilt genom ett ackord,
 - borgenärernas ställning efter avslutat likvidationsförfarande,
 - vem som skall stå för kostnader och utgifter i samband med likvidationsförfarandet,
 - de regler som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet för rättshandlingar som är till skada för alla borgenärer.

Artikel 10

Behandling av försäkringsfordringar

- Medlemsstaterna skall se till att försäkringsfordringar har förmånsrätt framför andra fordringar på försäkringsföretaget enligt en eller båda av följande metoder:
 - Försäkringsfordringar skall avseende tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna åtnjuta absolut förmånsrätt framför andra fordringar på försäkringsföretaget.

- Försäkringsfordringar skall avseende försäkringsföretagets samlade tillgångar åtnjuta förmånsrätt framför andra fordringar på försäkringsföretaget, med möjlighet till undantag endast för
 - fordringar som härrör från arbetstagares anställningsavtal och anställningsförhållanden,
 - fordringar som avser skatt till offentliga organ,
 - fordringar som avser socialförsäkringsavgifter,
 - fordringar avseende sakrättsligt skyddade tillgångar.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 får medlemsstaterna föreskriva att hela eller en del av kostnaden i samband med ett likvidationsförfarande enligt definitionen i medlemsstatens nationella lag skall ha förmånsrätt framför försäkringsfordringar.

3. De medlemsstater som har valt metoden enligt punkt 1 a skall kräva att försäkringsföretag upprättar och håller uppdaterat ett särskilt register enligt bestämmelserna i tillägget.

Artikel 11

Subrogation till ett garantisystem

Hemlandet får föreskriva att, om försäkringsborgenärernas rättigheter genom subrogation har övergått till ett garantisystem som är upprättat i den medlemsstaten, fordringar inom detta garantisystem inte skall åtnjuta de förmåner som fastställs i artikel 10.1.

Artikel 12

Täckning av förmånsberättigade fordringar med tillgångar

Med undantag från artikel 18 i direktiv 73/239/EEG och artikel 21 i direktiv 79/267/EEG skall de medlemsstater som tillämpar den metod som avses i artikel 10.1 b i det här direktivet kräva att alla försäkringsföretag vid varje tidpunkt och oberoende av eventuell likvidation har täckning för de fordringar på företaget som kan ha förmånsrätt framför försäkringsfordringar enligt artikel 10.1 b och som är antecknade i försäkringsföretagets redovisning med motsvarighet i de tillgångar som nämns i artikel 21 i direktiv 92/49/EEG och i artikel 21 i direktiv 92/96/EEG.

Artikel 13

Återkallande av auktorisationen

1. När ett beslut fattas om att inleda ett likvidationsförfarande avseende ett försäkringsföretag skall försäkringsföretagets auktorisation återkallas, utom i den utsträckning den erfordras för de ändamål som anges i punkt 2, i enlighet med förfarandet i artikel 22 i direktiv 73/239/EEG och artikel 26 i direktiv 79/267/EEG, om inte auktorisationen har återkallats dessförinnan.

2. Återkallandet av auktorisationen enligt punkt 1 skall inte hindra förvaltaren eller någon annan person som befullmäktigats av de behöriga myndigheterna att fortsätta en del av försäkringsföretagets verksamhet i den mån som detta är nödvändigt eller lämpligt med hänsyn till likvidationens syfte. Hemlandet får föreskriva att sådan verksamhet skall fortsättas med medgivande och under tillsyn av tillsynsmyndigheterna i hemlandet.

Artikel 14

Offentliggörande

1. Den behöriga myndigheten, förvaltaren eller en person som den behöriga myndigheten utsett för detta ändamål skall offentliggöra beslutet att inleda ett likvidationsförfarande i enlighet med de förfaranden för offentliggörande som gäller i hemlandet samt också offentliggöra ett utdrag ur beslutet om likvidation i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Tillsynsmyndigheterna i alla övriga medlemsstater som i enlighet med artikel 8.3 har informerats om beslutet att inleda ett likvidationsförfarande får säkerställa att ett sådant beslut offentliggörs på deras respektive territorium på det sätt de anser lämpligt.

2. I offentliggörandet av beslutet om att inleda ett likvidationsförfarande enligt punkt 1 skall också anges den behöriga myndigheten i hemlandet, den lag som är tillämplig samt den förvaltare som har utsetts. Detta skall ske på det officiella språket eller på något av de officiella språken i den medlemsstat där informationen offentliggörs.

Artikel 15

Information till kända borgenärer

1. När ett likvidationsförfarande inleds skall de behöriga myndigheterna i hemlandet, förvaltaren eller en person som de behöriga myndigheterna utsett för detta ändamål utan dröjsmål individuellt och skriftligen informera var och en av de kända borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i andra medlemsstater härom.

2. I underrättelsen enligt punkt 1 skall det särskilt anges tidsfrister, föreskrivna sanktioner som hänför sig till dessa tidsfrister, det organ eller den myndighet som har befogenhet att ta emot anmälningar av fordringar eller synpunkter angående fordringar och övriga fastställda åtgärder. I underrättelsen skall det också anges om borgenärer vilkas fordringar har förmånsrätt eller är säkrade i sakrätt måste anmäla sina fordringar. När det gäller försäkringsfordringar skall det i underrättelsen vidare anges likvidationsförfarandets allmänna verkningar på försäkringsavtalen, särskilt datum för när försäkringsavtalen eller försäkringsverksamheten kommer att upphöra att gälla samt den försäkrade personens rättigheter och skyldigheter med avseende på avtalet eller verksamheten.

Artikel 16

Rätt att anmäla fordringar

1. En borgenär som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i en annan medlemsstat än hemlandet, inbegripet medlemsstaternas offentliga myndigheter, skall ha rätt att anmäla fordringar eller lägga fram skriftliga synpunkter angående fordringar.

2. Fordringar som innehas av borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i en annan medlemsstat än hemlandet, inbegripet ovannämnda myndigheter, skall behandlas på samma sätt och åtnjuta samma förmånsrätt som fordringar av samma art som kan anmälas av borgenärer som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i hemlandet.

3. Med undantag för de fall då hemlandets lag tillåter något annat skall en borgenär sända kopior av eventuella verifikationer samt ange fordringens art, uppkomstdatum och belopp och även ange om han gör gällande förmånsrätt, säkerhet i sakrätt eller äganderättsförbehåll för fordringen och för vilka tillgångar hans säkerhet gäller. Det är inte nödvändigt att ange den förmånsrätt som försäkringsfordringar åtnjuter enligt artikel 10 i detta direktiv.

Artikel 17

Språk och blankett

1. Den information som skall lämnas i underrättelsen enligt artikel 15 skall ges på hemlandets officiella språk eller något av dess officiella språk. En blankett utformad på Europeiska unionens alla officiella språk med rubriken "Anmodan att anmäla en fordran-tidsfrister att beakta" eller, om hemlandets lag föreskriver framförande av synpunkter angående fordringar, "Anmodan att inkomma med synpunkter angående en fordran-tidsfrister att beakta" skall användas i detta syfte.

Om en känd borgenär innehar en försäkringsfordran skall dock den information som skall lämnas i underrättelsen enligt artikel 15 ges på det officiella språket eller något av de officiella språken i den medlemsstat där borgenären har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte.

2. En borgenär som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i en annan medlemsstat än hemlandet får anmäla sin fordran eller inkomma med synpunkter angående sin fordran på denna andra medlemsstats officiella språk eller på något av dess officiella språk. I detta fall skall emellertid anmälan av fordran eller, i förekommande fall, framförandet av synpunkter angående fordran vara rubricerad "Anmälan av fordran" respektive "Synpunkter angående fordringar" på hemlandets officiella språk eller något av dess officiella språk.

Artikel 18

Regelbunden information till borgenärerna

1. Förvaltare skall på lämpligt sätt hålla borgenärerna regelbundet informerade, särskilt om hur likvidationen fortskrider.

2. Medlemsstaternas tillsynsmyndigheter kan begära upplysningar från hemlandets tillsynsmyndigheter om hur likvidationsförfarandet utvecklas.

AVDELNING IV

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER FÖR REKONSTRUKTIONS-ÅTGÄRDER OCH LIKVIDATIONSFÖRFARANDEN

Artikel 19

Verkan på vissa avtal och rättigheter

Med undantag från artiklarna 4 och 9 skall den verkan som inledandet av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande har på de avtal och rättigheter som anges nedan regleras av följande bestämmelser:

- a) Anställningsavtal och anställningsförhållanden skall uteslutande regleras av den medlemsstats lag som är tillämplig på anställningsavtalet eller anställningsförhållandet.
- b) Ett avtal som ger nyttjanderätt till eller rätt att förvärva fast egendom skall uteslutande regleras av lagen i den medlemsstat på vars territorium den fasta egendomen är belägen.
- c) Försäkringsföretagets rättigheter till fast egendom, ett fartyg eller ett luftfartyg vilka registreras i ett offentligt register skall regleras av lagen i den medlemsstat under vars ansvar registret förs.

Artikel 20

Tredje mans sakrättsliga skydd

1. Att rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden inleds påverkar inte borgenärers eller tredje mans sakrättsliga skydd vad avser materiell eller immateriell, lös eller fast egendom—både särskilda tillgångar och en samling obestämda tillgångar som helhet vilken ändras vid olika tidpunkter—som tillhör försäkringsföretaget och som vid den tidpunkt då åtgärden eller förfarandet inleds finns inom en annan medlemsstats territorium.

2. Bland de rättigheter som avses i punkt 1 ingår

- a) rätten att avyttra eller låta avyttra egendom och att ta ut sin fordran ur avkastningen eller intäkterna från dessa tillgångar, särskilt med stöd av panträtt eller hypotek,
- b) ensamrätt att driva in en fordran, särskilt med stöd av en pant i fordran eller säkerhetsöverlåtelse,
- c) rätten att begära egendom åter och/eller kräva restitution från den som utan rättighetsinnehavarens samtycke har den i sin besittning eller använder den,
- d) en sakrättsligt skyddad nyttjanderätt till egendomarna.

3. En rättighet, som har upptagits i ett offentligt register och som kan göras gällande gentemot tredje man, och som därigenom kan erhålla ett sådant sakrättsligt skydd som avses i punkt 1, skall anses vara sakrättsligt skyddad.

4. Punkt 1 skall inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 9.2 l.

Artikel 21

Äganderättsförbehåll

1. Att rekonstruktionsåtgärder eller ett likvidationsförfarande inleds med avseende på ett försäkringsföretag som förvärvar en tillgång påverkar inte säljarens rättigheter som grundar sig på ett äganderättsförbehåll, om tillgången då åtgärden eller förfarandet inleds finns inom territoriet i en annan medlemsstat än den stat där åtgärden eller förfarandet inleddes.

2. Att rekonstruktionsåtgärder eller ett likvidationsförfarande inleds med avseende på ett försäkringsföretag som säljer en tillgång, efter det att tillgången överlämnats, utgör inte grund för att häva eller avsluta försäljningen och hindrar inte köparen från att förvärva äganderätten, om tillgången då åtgärden eller förfarandet inleds finns inom territoriet i en annan medlemsstat än den stat där åtgärden eller förfarandet inleddes.

3. Punkterna 1 och 2 skall inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 9.2 l.

Artikel 22

Kvittning

1. Att rekonstruktionsåtgärder eller ett likvidationsförfarande inleds påverkar inte borgenärens rätt att kvitta sina fordringar mot försäkringsföretagets fordringar om sådan kvittning är tillåten enligt den lag som är tillämplig på försäkringsföretagets fordran.

2. Punkt 1 skall inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 9.2 l.

Artikel 23

Reglerade marknader

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 skall verkan av en rekonstruktionsåtgärd eller inledandet av ett likvidationsförfarande på de rättigheter och skyldigheter som parterna har på en reglerad marknad uteslutande regleras av den lag som är tillämplig på den marknaden.

2. Punkt 1 skall inte påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 9.2 l som kan komma att vidtas för att ogiltigförklara betalningar och transaktioner enligt den lag som är tillämplig på den marknaden.

Artikel 24

Rättshandlingar som är till skada för borgenärerna

Artikel 9.2 l skall inte tillämpas när en person som har dragit fördel av en rättshandling som skadat samtliga borgenärer kan bevisa

a) att nämnda handling omfattas av lagen i en annan medlemsstat än hemlandet, och

b) att denna lag i det aktuella fallet inte ger någon möjlighet att föra talan mot handlingen.

Artikel 25

Skydd för tredje mans förvärv

Om ett försäkringsföretag genom en åtgärd som avslutats efter det att en rekonstruktionsåtgärd vidtagits eller ett likvidationsförfarande inletts mot ersättning förfogar över

- a) fast egendom,
- b) ett fartyg eller ett luftfartyg som skall registreras i ett offentligt register, eller
- c) överlåtbara värdepapper eller andra värdepapper som för att gälla eller för att ett förfogande avseende dem skall gälla förutsätter registrering i ett register eller på ett konto enligt lagen i en medlemsstat eller i ett system för centraliserad förvaring som regleras av lagen i en medlemsstat,

skall denna åtgärds giltighet regleras av lagen i den medlemsstat på vars territorium den fasta egendomen är belägen eller som är ansvarig för registret, kontot eller systemet.

Artikel 26

Pågående rättegångar

Verkan av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande på en pågående rättegång beträffande egendom eller rättigheter som försäkringsföretaget inte längre förfogar över skall uteslutande regleras av lagen i den medlemsstat där rättegången pågår.

Artikel 27

Rekonstruktörer och förvaltare

1. Utnämningen av en rekonstruktör eller förvaltare skall styrkas genom en vidimerad kopia av utnämningsbeslutet eller ett annat intyg som utfärdats av de behöriga myndigheterna i hemlandet.

En översättning till det officiella språket eller något av de officiella språken i den medlemsstat på vars territorium rekonstruktören eller förvaltaren ämnar agera får krävas. Ingen legalisering eller annan motsvarande formalitet skall krävas.

2. Rekonstruktörerna och förvaltarna skall vara berättigade att på alla medlemsstaters territorier utöva alla de befogenheter som de är berättigade att utöva på hemlandets territorium. Det får, i enlighet med hemlandets lagstiftning, utses personer för att bistå eller vid behov företräda rekonstruktörer och förvaltare vid genomförandet av rekonstruktionsåtgärden eller likvidationsförfarandet, särskilt i värdländerna och i synnerhet för att göra det lättare att överkomma eventuella svårigheter som borgenärer i värdlandet ställs inför.

3. En rekonstruktör eller en förvaltare skall vid utövandet av sina befogenheter enligt hemlandets lagstiftning följa lagen i de medlemsstater på vilkas territorier han ämnar agera, särskilt när det gäller förfaranden för avyttring av tillgångar och information till arbetstagarna. Dessa befogenheter får inte omfatta användandet av tvång eller rätten att avgöra rättsliga förfaranden eller tvister.

Artikel 28

Registrering i ett offentligt register

1. Rekonstruktören, förvaltaren eller någon annan myndighet eller person som har befogenhet till detta i hemlandet får begära att en rekonstruktionsåtgärd eller beslutet att inleda ett likvidationsförfarande skall registreras i fastighetsregistret, handelsregistret eller något annat offentligt register som förs i de övriga medlemsstaterna.

Om en medlemsstat föreskriver obligatorisk registrering skall den myndighet eller person som avses i första stycket emellertid vidta alla nödvändiga åtgärder för att ombesörja registreringen.

2. Registreringskostnaderna skall anses som kostnader och utgifter för förfarandet.

Artikel 29

Tystnadsplikt

Alla personer som skall ta emot eller lämna information som ett led i informationsförfarandena enligt artiklarna 5, 8 och 30 skall vara bundna av tystnadsplikt på samma sätt som anges i artikel 16 i direktiv 92/49/EEG och artikel 15 i direktiv 92/96/EEG, med undantag av rättsliga myndigheter för vilka gällande nationella bestämmelser är tillämpliga.

Artikel 30

Filialer etablerade av försäkringsföretag i tredje land

1. Trots definitionerna i artikel 2 e, f och g och för att kunna tillämpa bestämmelserna i detta direktiv på rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden avseende en i en medlemsstat belägen filial till ett försäkringsföretag vars huvudkontor ligger utanför gemenskapen skall

- a) med *hemland* avses den medlemsstat där filialen beviljades auktorisation enligt artikel 23 i direktiv 73/239/EEG och artikel 27 i direktiv 79/267/EEG, och
- b) med *tillsynsmyndigheter* och *behöriga myndigheter* avses sådana myndigheter i den medlemsstat där filialen auktoriserades.

2. När ett försäkringsföretag vars huvudkontor ligger utanför gemenskapen har etablerat filialer i fler än en medlemsstat, skall varje filial behandlas för sig med avseende på tillämpningen av detta direktiv. De behöriga myndigheterna och tillsynsmyndigheterna i dessa medlemsstater skall sträva efter att samordna sina åtgärder. Alla rekonstruktörer eller förvaltare skall likaledes sträva efter att samordna sina åtgärder.

Artikel 31

Genomförande av detta direktiv

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den ... (*). De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Nationella bestämmelser som antas med stöd av detta direktiv skall endast vara tillämpliga på rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden som vidtagits eller inlett efter den dag som anges i punkt 1. Rekonstruktionsåtgärder som har vidtagits eller likvidationsförfaranden som har inlett före den dagen skall även i fortsättningen regleras av den lag som var tillämplig på dem vid den tidpunkt då de vidtogs eller inleddes.

(*) Två år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 33

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i ...

Artikel 32

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

På Europaparlamentets vägnar

...

Talman

På rådets vägnar

...

Ordförande

BILAGA

SÄRSKILT REGISTER ENLIGT ARTIKEL 10.3

1. Alla försäkringsföretag skall hos sitt huvudkontor föra ett särskilt register över de tillgångar som används för att täcka de tekniska avsättningar som har beräknats och investerats i enlighet med reglerna i hemlandet.
2. Om ett försäkringsföretag bedriver både livförsäkringsrörelse och annan försäkringsrörelse skall det vid huvudkontoret föra åtskilda register för varje slag av rörelse. I de fall då en medlemsstat ger försäkringsföretag auktorisation att täcka sådana livförsäkringsrisker och risker som anges i punkterna 1 och 2 i bilaga A till direktiv 73/239/EEG, kan medlemsstaten dock föreskriva att dessa försäkringsföretag skall föra ett enda register för hela sin verksamhet.
3. Det samlade värdet av de registrerade tillgångarna, värderade i enlighet med tillämpliga regler i hemlandet, får inte vid något tillfälle underskrida värdet av de tekniska avsättningarna.
4. Om en tillgång i registret är föremål för en borgenärs eller tredje mans sakrättsliga skydd, så att en del av tillgångens värde inte kan disponeras för att täcka åtagandena, skall detta noteras i registret, och det belopp som inte kan disponeras skall inte räknas med i det samlade värde som avses i punkt 3.
5. Om en tillgång som utnyttjas för att täcka tekniska avsättningar är föremål för en borgenärs eller tredje mans sakrättsliga skydd, utan att villkoren i punkt 4 är uppfyllda, eller om en sådan tillgång är föremål för ett äganderättsförbehåll till förmån för en borgenär eller tredje man, eller om en borgenär har rätt att kräva kvittning för sin fordran mot försäkringsföretagets fordran, skall behandlingen av en sådan tillgång vid försäkringsföretagets likvidation enligt den metod som anges i artikel 10.1 a fastställas enligt hemlandets lagstiftning, utom när artiklarna 20, 21 eller 22 är tillämpliga på tillgången.
6. Sammansättningen av de tillgångar som i enlighet med punkterna 1–5 finns förtecknade i registret vid den tidpunkt då ett likvidationsförfarande inleds, får därefter inte ändras, och inga ändringar utom korrigeringar av rena skrivfel får göras i registren, utom när den behöriga myndigheten gett sitt tillstånd.
7. Trots punkt 6 skall förvaltarna till de angivna tillgångarna lägga den avkastning som härrör från dessa samt värdet av de rena premier som har mottagits för den berörda arten av verksamhet från det att likvidationsförfarandet inleds fram till dess betalningen av försäkringsfordringarna sker eller till dess att någon överlåtelse av försäkringsbestånd sker.
8. Om behållningen av realisationen av tillgångar är mindre än deras uppskattade värde enligt registret skall förvaltarna åläggas att styrka detta för hemlandets behöriga myndigheter.
9. Medlemsstaternas tillsynsmyndigheter skall vidtaga lämpliga åtgärder för att se till att försäkringsföretagen fullt ut tillämpar bestämmelserna i denna bilaga.

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 23 januari 1987 förelade kommissionen rådet ett förslag till direktiv om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag på grundval av artikel 47.2 i EG-fördraget.

Europaparlamentet avgav sitt yttrande vid den första behandlingen den 14 mars 1989. Ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande den 23 september 1987. Med beaktande av dessa yttranden lade kommissionen fram ett ändrat förslag den 18 september 1989.

2. Den 10 oktober 2000, antog rådet sin gemensamma ståndpunkt enligt artikel 251 i fördraget.

II. SYFTE

För att den inre marknaden skall kunna fungera väl och för att borgenärerna skall ges ett fullgott skydd införs genom detta direktiv

- samordnade bestämmelser för att säkerställa att de rekonstruktionsåtgärder som beslutas av de behöriga myndigheterna i hemlandet och som syftar till att bevara eller återställa ett försäkringsföretags finansiella soliditet och sådana åtgärder som beslutas av personer eller organ som utsetts av dessa myndigheter för att genomföra rekonstruktionsåtgärderna, erkänns och genomförs i hela gemenskapen, och
- samordnade bestämmelser för likvidationsförfaranden för att säkerställa att dessa förfaranden, när de inletts i hemlandet, erkänns och har full effekt inom hela gemenskapen i enlighet med principerna om enhet och universalitet.

Syftet med kommissionens förslag och det ändrade förslaget var att reglera obligatoriska likvidationsförfaranden. Den gemensamma ståndpunkt som antogs av rådet har ett vidare tillämpningsområde, eftersom den också omfattar rekonstruktionsåtgärder och frivilliga likvidationsförfaranden. Rådet har inte behållit den terminologiska uppdelningen mellan olika typer av obligatoriska likvidationsförfaranden, men ståndpunkten omfattar trots det både likvidationsförfaranden som grundar sig på insolvens och sådana som inte gör det. Enligt rådets åsikt är denna utsträckning av tillämpningsområdet berättigad av det föreslagna direktivets övergripande mål att borgenärerna skall ges ett fullgott skydd och att det skall säkerställas att försäkringsbranschen fungerar väl på den inre marknaden.

De ändringar som rådet gjort berättigas också av de tydliga förändringar i regelsystemet som ägt rum under den utdragna behandlingen av det ändrade förslaget, särskilt det tredje direktivet som det hänvisas till i skäl 1. Rådet har också tagit hänsyn till utvecklingen i de parallella juridiska förfarandena när det gäller den besläktade insolvensförordningen⁽¹⁾ och den gemensamma ståndpunkten inför ett direktiv om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut⁽²⁾. Kreditinstitut och försäkringsföretag är båda undantagna från insolvensförordningen, eftersom de är föremål för särskilda åtgärder och eftersom de nationella tillsynsmyndigheterna ofta har ytterst långtgående befogenheter att ingripa. Förslaget till direktiv om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag har behandlats parallellt med förslaget om försäkringsföretag och liknande bestämmelser har införts i den mån sektorspecifika omständigheter har gjort det möjligt.

⁽¹⁾ Förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden.

⁽²⁾ Gemensam ståndpunkt (EG) nr 43/2000 antagen av rådet den 17 juli 2000 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut (EGT C 300, 20.10.2000, s. 13).

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

III.1 Beaktande av parlamentets ändringar

Rådet har godkänt i sak alla Europaparlamentets tre ändringsförslag som också beaktades i sak av kommissionen i dess ändrade förslag.

- I artikel 6, som handlar om kraven när det gäller offentliggörande av rekonstruktionsåtgärder och artikel 14 som handlar om samma sak när det gäller likvidationsförfaranden, tas det hänsyn till att Europaparlamentet är angeläget om att beslutet offentliggörs på lämpligt sätt, utöver offentliggörandet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. I dessa bestämmelser, efter ändring av rådet, hänvisas det emellertid till hemlandets förfarande för offentliggörande, och när det gäller andra medlemsstater kan deras tillsynsmyndigheter när de har informerats om rekonstruktionsåtgärderna eller likvidationsförfarandena säkerställa att beslutet offentliggörs på det sätt de anser lämpligt inom respektive territorium. I skäl 20 i den gemensamma ståndpunkten betonas behovet av att beslutet offentliggörs i varje medlemsstat för sig.
- Artikel 4.2, som handlar om effekterna av rekonstruktionsåtgärder, och artikel 8.2, som handlar om effekterna av likvidationsförfaranden i andra medlemsstater, har omformulerats i samma anda som artiklarna 8 och 10 i kommissionens ändrade förslag och Europaparlamentets ändringsförslag 2 och 3. Rådet anser att ordalydelsen i artiklarna 4.2 och 8.2 är adekvat och ger det resultat som kommissionen och Europaparlamentet åsyftar.

III.2 Struktur

Beroende på förändringar av tillämpningsområdet och terminologin består artikeldelen i den gemensamma ståndpunkten av fyra nya avdelningar. I avdelning I definieras direktivets tillämpningsområde (artikel 1) och där återfinns också definitionerna av de termer som används i direktivet (artikel 2). Avdelning II handlar om rekonstruktionsåtgärder medan avdelning III handlar om likvidationsförfaranden. Avdelning IV slutligen innehåller bestämmelser som är gemensamma för rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden.

Ett särskilt register som det hänvisas till i artikel 10.3 återges i bilagan till detta direktiv.

Den gemensamma ståndpunkten skall även tillämpas på filialer till försäkringsföretag utanför gemenskapen, men dessa frågor behandlas inte i en särskild avdelning, som i det ändrade förslaget, utan i artikel 30, till vilken det hänvisas i artikel 1.2.

III.3 Skäl

Rådet har ändrat skälen i direktivet i enlighet med omformuleringen av artiklarna genom att införa nya skäl och genom att ersätta skälen i det ändrade förslaget med nya. De nya skälen inbegriper bland annat följande:

- Skäl 1 och 2 beaktar införandet av det tredje försäkringsdirektivet.
- Skäl 3 anknyter till bestämmelserna om rekonstruktionsåtgärder, medan skäl 22 handlar om förhållandet mellan de principer som gäller dels rekonstruktionsåtgärder, dels likvidationsförfaranden.

- Skäl 5 rör bestämmelser om likvidationsförfaranden i detta direktivs mening samt hanteringen av vissa fordringar som övertagits.
- Skälen 9 och 10 definierar direktivets syfte och de principer på vilka det grundar sig.
- Skälen 23, 24, 25 och 26 hänför sig till tillämplig lag och här följer den gemensamma ståndpunkten mönstret i insolvensförordningen genom att den innehåller några bestämmelser om lagkonflikter.

III.4 Avdelning I – tillämpningsområde och definitioner

I artikel 1 fastställs direktivets tillämpningsområde. Liksom i det ändrade förslaget omfattar tillämpningsområdet rekonstruktionsåtgärder och frivilliga likvidationsförfaranden. I denna artikel fastställs också att direktivets tillämpningsområde utsträcks till att gälla rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden för filialer till försäkringsföretag inom gemenskapens territorium där huvudkontoret ligger utanför gemenskapen.

En särskild artikel 2 med definitioner har lagts till av rådet.

III.5 Avdelning II – rekonstruktionsåtgärder

Denna avdelning har lagts till av rådet för att reglerna i syfte att bevara eller återställa ett försäkringsföretags finansiella soliditet skall kunna samordnas och för att de beslut som fattas av personer eller organ som utsetts av myndigheterna till att genomföra rekonstruktionsåtgärderna skall erkännas och genomföras i hela gemenskapen. Huvuddragen i artiklarna i denna avdelning är följande:

Artikel 3 har lagts till för att begränsa direktivets räckvidd till de rekonstruktionsåtgärder som fastställs i artikel 2 c och som skall påverka redan befintliga rättigheter som innehas av en annan part än försäkringsföretaget. I skäl 3 förklaras det dessutom att de åtgärder som föreskrivs i artikel 20 i direktiv 73/239/EEG och artikel 24 i direktiv 79/267/EEG skall omfattas av direktivets räckvidd, under förutsättning att de överensstämmer med villkoren i definitionen om rekonstruktionsåtgärder.

I artikel 4 stipuleras det att enhets- och universalitetsprincipen skall gälla för rekonstruktionsåtgärder. Endast de behöriga myndigheterna i hemlandet har befogenhet att fatta beslut om åtgärder som skall få verkan i hela gemenskapen. I denna artikel föreskrivs även tillämpningen av hemlandets lagar, förordningar och förfaranden, och undantag från detta fastställs i artiklarna 19–26.

I artiklarna 5–7 införs krav på information mellan myndigheterna samt krav på offentliggörande och information till borgenärer och andra berörda parter. Rådet har fäst stor vikt vid att se till att de berörda parterna skall bli informerade om rekonstruktionsåtgärderna, men har lämnat avgörandet till de nationella myndigheterna i vissa fall.

Genom artikel 6 inrättas en skyldighet för den berörda myndigheten eller personen att offentliggöra ett beslut om en rekonstruktionsåtgärd enligt det förfarande för offentliggörande som föreskrivs i hemlandet, och att i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra ett utdrag ur den handling där åtgärden fastställs. Enligt punkt 1 överlämnas det till tillsynsmyndigheterna i andra medlemsstater än hemlandet att avgöra på vilket sätt det skall säkerställas att ett beslut offentliggörs efter det att de har informerats om detta i enlighet med artikel 5.

När rekonstruktionsåtgärder endast påverkar personer i deras egenskap av aktieägare, delägare eller anställda i ett försäkringsföretag, skall kraven på offentliggörande enligt artikel 6 endast gälla i den utsträckning som stipuleras i den lag som är tillämplig på rekonstruktionsåtgärder (hemlandets lag). De behöriga myndigheterna skall avgöra hur de berörda parter som har påverkats av dylika rekonstruktionsåtgärder skall bli informerade i enlighet med den relevanta lagstiftningen.

Genom artikel 7 inrättas en skyldighet för hemlandets myndigheter att informera kända borgenärer i andra medlemsstater när hemlandets lag kräver en anmälning av fordringar för dess erkännande, eller om det krävs obligatorisk information om en rekonstruktionsåtgärd till nationella borgenärer. Genom denna artikel likställs borgenärer i andra medlemsstater beträffande rätten att anmäla fordringar eller framföra synpunkter. Det hänvisas till förfarandena enligt artiklarna 15–17 för likvidationsförfaranden.

III.6 Avdelning III – likvidationsförfaranden

I motsats till kommissionens ändrade förslag gäller den gemensamma ståndpunkten både frivilliga och obligatoriska likvidationsförfaranden, liksom likvidationsförfaranden som grundas eller inte grundas på insolvens. Rådet har inte heller behållit skillnaden mellan normala och särskilda obligatoriska likvidationsförfaranden och har inte i den gemensamma ståndpunkten infört några bestämmelser om det faktiska förfarandet för en likvidation. De viktigaste delarna i denna avdelning är följande:

I artikel 8 stipuleras det att enhets- och universalitetsprincipen skall gälla för likvidationsförfaranden. I den anges även krav på information till tillsynsmyndigheterna.

I artikel 9 fastställs tillämpningen av hemlandets lagar och andra författningar om inte annat anges i artiklarna 19–26. Med insolvensförordningen som förebild ges i punkt 2 en icke uttömmande förteckning över frågor som skall avgöras genom hemlandets lagstiftning.

Det bör noteras att trots att artikel 9.2 h innehåller den företrädesordning som skall avgöras genom hemlandets lagstiftning, krävs det i den gemensamma ståndpunkten att försäkringsfordringar skall ha förmånsrätt i enlighet med artikel 10.

I artikel 10 anges två alternativa metoder för medlemsstaterna för att se till att försäkringsfordringar har förmånsrätt framför andra fordringar. Medlemsstaterna skall antingen kräva att försäkringsfordringar har absolut förmånsrätt framför andra fordringar, men endast med beaktande av tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna, eller ange att en eller flera av de fyra typer av fordringar som anges i artikel 10.1 b prioriteras högre än alla försäkringsfordringar.

För de medlemsstater som väljer absolut prioritering av försäkringsfordringar ställs det i artikel 10.3 krav på att bibehålla ett register, enligt bilagan till detta direktiv, över de tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna. För de medlemsstater som väljer att ge förmånsrätt till de andra förtecknade fordringarna, fastställs det i artikel 12 krav på att täcka de fordringar som kan få förmånsrätt framför försäkringsfordringar genom tillgångar som nämns i det tredje direktivet (artikel 21).

Genom artikel 11 ges hemlandet möjlighet att inte bevilja de fordringar som har lagts fram genom garantisystem, som är etablerade i hemlandet och till vilka försäkringsfordringar har övergått, förmånsbehandlingen för försäkringsfordringar enligt artikel 10.1.

I artikel 13 anges det att om ett likvidationsförfarande inleds avseende ett försäkringsföretag skall försäkringsföretagets auktorisation återkallas, utom i den utsträckning det är nödvändigt för likvidationsförfarandet. Kommissionens ändrade förslag innehöll en bestämmelse (artikel 4) genom vilken ett företag vars auktorisation återkallas automatiskt skall gå i likvidation. Denna bestämmelse har inte införts i den gemensamma ståndpunkten, eftersom den överlåter åt hemlandet att reglera likvidationsförfarandet.

Genom artikel 14 inrättas en skyldighet för den berörda myndigheten eller personen att offentliggöra ett beslut att inleda likvidationsförfaranden i enlighet med det förfarande för offentliggörande som föreskrivs i hemlandet och att i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra ett utdrag ur beslutet. Tillsynsmyndigheterna i andra medlemsstater får, efter att ha informerats om likvidationsförfarandet, säkerställa att beslutet offentliggörs på det sätt de anser lämpligt (som artikel 6 beträffande rekonstruktionsåtgärder).

I artikel 15 stipuleras skyldigheten för de berörda myndigheterna i hemlandet, förvaltaren eller en person som har utsetts för likvidationsförfarandet, att informera kända borgenärer i andra medlemsstater än hemlandet. Punkt 2 innehåller detaljerade krav på innehållet i underrättelsen, medan frågorna om språk och blanketter för underrättelsen behandlas i artikel 17. Dessa krav gäller även när borgenärer i andra medlemsstater skall informeras om rekonstruktionsåtgärder enligt artikel 7.1.

I artikel 16 anges att en borgenär som har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte i en annan medlemsstat än hemlandet är likställd med borgenärer i hemlandet när det gäller att anmäla fordringar eller lägga fram skriftliga synpunkter angående fordringar. I denna artikel finns också, i punkt 3, bestämmelserna om förfarandet för att anmäla fordringar.

I artikel 17.1 anges krav beträffande språk och blanketter som skall användas för underrättelsen enligt artikel 15. Huvudregeln är att informationen i underrättelsen skall lämnas på det/de officiella språket/språken i hemlandet, men en blankett med en gemensam rubrik på alla gemenskapsspråken skall användas. För borgenärer med försäkringsfordringar skall emellertid informationen lämnas på något av de officiella språken i den medlemsstat där borgenären har sin vanliga vistelseort, sitt hemvist eller sitt säte.

I artikel 17.2 anges dessutom att en borgenär i en annan medlemsstat än hemlandet får använda något av de officiella språken i sitt land för att lämna en fordran eller inkomma med synpunkter. Handlingen skall dock ha en relevant rubrik på något av hemlandets officiella språk.

Artikel 18 innehåller en skyldighet för förvaltare att på lämpligt sätt hålla borgenärerna regelbundet informerade, särskilt om hur likvidationen fortskrider. Det finns även en bestämmelse som ger medlemsstaternas tillsynsmyndigheter möjlighet att kräva information från hemlandets tillsynsmyndigheter.

III.7 Avdelning IV – gemensamma bestämmelser för rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden

Denna avdelning handlar delvis om lagval och delvis om administrativa frågor och definitionsfrågor som är gemensamma för rekonstruktionsåtgärder och likvidationsförfaranden.

Artiklarna 19–26 innehåller undantag från den allmänna principen om att tillämpa hemlandets lagstiftning som anges i artikel 4 vid rekonstruktionsåtgärder och i artikel 9 vid likvidationsförfaranden. När rådet formulerade utkastet till dessa undantag fann man det lämpligt att inbegripa bestämmelserna för relevanta bestämmelser i konventionen om insolvensförfaranden eftersom det vid bestämningen av tillämplig lag i de fall som anges i dessa artiklar inte finns något tvingande skäl att behandla försäkringsföretag på annat sätt än andra företag.

I artikel 19 föreskrivs det att följderna av rekonstruktionsåtgärderna och likvidationsförfarandena för anställningsavtal, avtal som ger nyttjanderätt till eller rätt att förvärva fast egendom och om rättigheter till fast egendom, fartyg eller luftfartyg skall regleras av den medlemsstatslag som är tillämplig på dessa avtal och rättigheter. Andra frågor som hur fordringar skall anmälas, styrkas och godtas, samt företrädesordningen avseende sådana avtal och rättigheter bör avgöras av hemlandets lag enligt i motsvarande skäl 25.

Artikel 20 påverkar inte tredje mans (och borgenärens) sakrättsliga skydd vad avser försäkringsföretag på en annan medlemsstats territorium vid den tidpunkt då likvidationsförfarandena eller rekonstruktionsåtgärderna inleds. Artikeln innehåller en icke-uttömmande förteckning över sakrättsligt skydd enligt artikeln och i den nämns uttryckligen, för att också omfatta företagsinteckningar, rättigheterna som kan göras gällande gentemot tredje man och som har upptagits i ett offentligt register enligt vilket sakrättsligt skydd enligt artikeln kan erhållas.

I artikel 21 föreskrivs det att inledandet av rekonstruktionsåtgärder eller likvidationsförfaranden med avseende på ett försäkringsföretag inte påverkar säljarens äganderättsförbehåll när försäkringsföretaget förvärvar en tillgång, och det skall inte hindra köparen från att erhålla äganderätt om försäkringsföretaget säljer egendom (och då leveransen har ägt rum) om tillgången när förfarandena inleds är belägen inom territoriet i en medlemsstat annan än den stat där förfarandet inleddes.

I artikel 22 stipuleras det att rekonstruktionsåtgärder eller ett likvidationsförfarande som inleds inte påverkar borgenärens rätt att kvitta sina fordringar mot försäkringsföretagets fordringar om sådan kvittning är tillåten enligt den lag som är tillämplig på försäkringsföretagets fordran.

I artikel 23 föreskrivs ytterligare en dispens för hemlandets lagstiftning genom att rättigheter och skyldigheter som parterna har på en reglerad marknad (med eventuellt undantag för sakrättsligt skydd) underkastas den lag som är tillämplig på den marknaden.

Artiklarna 20–23 innehåller alla en bestämmelse som innebär att de inte får påverka en talan som rör ogiltighet, annullering eller avsaknad av juridisk giltighet enligt artikel 9.2 l. Detta innebär att hemlandets lagstiftning skall tillämpas på dessa åtgärder. I artikel 24 sätts dock gränser för tillämpningen av hemlandets lagstiftning enligt artikel 9.2 l. Nämnda bestämmelse skall alltså inte tillämpas när en person som har dragit fördel av en rättshandling som skadat samtliga borgenärer kan bevisa att nämnda handling omfattas av lagen i en annan medlemsstat än hemlandet och att denna lag i det aktuella fallet inte ger någon möjlighet att föra talan mot handlingen. Detta innebär att talan mot handlingen också måste vara möjlig enligt den tillämpliga lagen.

Trots att denna artikel av praktiska skäl återfinns i avdelning IV bör det noteras att artikel 24 och bestämmelserna i artiklarna 20–23 som det hänvisas till i föregående stycke endast gäller likvidationsförfaranden, eftersom artikel 9.2 l endast gäller dessa.

Syftet med artikel 25 är att skydda tredje mans förvärv av fast egendom, fartyg, luftfartyg eller värdepapper i ett läge då ett försäkringsföretag förfogar över dessa tillgångar efter att ha inlett likvidationsförfaranden eller vidtagit rekonstruktionsåtgärder. I artikeln fastställs det att åtgärdens giltighet skall regleras av lagen i den medlemsstat på vars territorium den fasta egendomen är belägen eller som är ansvarig för registret, kontot eller systemet.

I artikel 26 fastställs det att verkan av en rekonstruktionsåtgärd eller ett likvidationsförfarande på en pågående rättegång beträffande egendom eller rättigheter som försäkringsföretaget inte längre förfogar över uteslutande skall regleras av lagen i den medlemsstat där rättegången pågår.

Artikel 27 innehåller bestämmelser om rekonstruktörer och förvaltare. Deras utnämning skall styrkas genom en vidimerad kopia av utnämningsbeslutet eller annat intyg som utfärdats av de behöriga myndigheterna i hemlandet. Universalitetsprincipen skall också tillämpas på rekonstruktörer och förvaltare, så att dessa i hela gemenskapen kan utöva samma befogenheter som de är berättigade att utöva i sitt hemland. En rekonstruktör eller en förvaltare skall vid utövandet av sina befogenheter följa lagstiftningen i de medlemsstater på vilkas territorium han ämnar agera, särskilt när det gäller avyttring av tillgångar och information till arbetstagarna, trots att dessa befogenheter för det mesta regleras av hemlandets lagstiftning. Det har särskilt angetts att befogenheterna inte får omfatta användandet av tvång eller rättsliga förfaranden.

I artikel 28 ges rekonstruktören, förvaltaren eller någon annan myndighet eller person som har befogenhet till detta i hemlandet rätt att begära att ett likvidationsförfarande eller en rekonstruktionsåtgärd skall registreras i relevanta register. Registreringskostnaderna skall anses som kostnader och utgifter för förfarandet.

I artikel 29 fastställs krav på tystnadsplikt, som gäller alla personer som skall ta emot eller lämna information som ett led i informationsförfarandena enligt artiklarna 5, 8 och 30, genom hänvisning till de relevanta bestämmelserna i det tredje direktivet, men med undantag av rättsliga myndigheter för vilka gällande nationella bestämmelser är tillämpliga.

Artikel 30 innehåller särskilda bestämmelser om filialer etablerade av försäkringsföretag i tredje land inom gemenskapen. I det ändrade förslaget behandlas dessa filialer i en särskild avdelning med parallella bestämmelser som är identiska med dem som är tillämpliga på gemenskapsföretag. I den gemensamma ståndpunkten är dock gemenskapsfilialer från försäkringsföretag i tredje land direkt underkastade, enligt artikel 1.2, samma bestämmelser som gemenskapens försäkringsföretag. Syftet med artikel 30 är därför att fastställa tolkningsregler för vissa relevanta definitioner i artikel 2. Med *hemland* avses alltså den medlemsstat där filialen beviljades auktorisation enligt artikel 23 i direktiv 73/239/EEG och artikel 27 i direktiv 79/267/EEG och med *tillsynsmyndigheter* och *behöriga myndigheter* avses sådana myndigheter i den medlemsstat där filialen auktoriserades.

I artikel 30 anges dessutom att om ett försäkringsföretag vars huvudkontor ligger utanför gemenskapen har etablerat filialer i fler än en medlemsstat, skall varje filial behandlas för sig med avseende på tillämpningen av direktivet. Skulle det exempelvis finnas samverkande likvidationsförfaranden och rekonstruktionsåtgärder för filialerna, bör de behöriga myndigheterna och tillsynsmyndigheterna i dessa medlemsstater uppmanas att samordna sina åtgärder. En liknande bestämmelse skall tillämpas på alla rekonstruktörer och förvaltare.

Artiklarna 31–33 innehåller normala genomförandebestämmelser. Rådet har fastställt att direktivet endast skall tillämpas på de likvidationsförfaranden och rekonstruktionsåtgärder som har inletts eller vidtagits efter det datum som har fastställts för medlemsstaterna att genomföra detta direktiv. Således skall direktivet inte tillämpas retroaktivt.

IV. SLUTSATS

Rådet anser att den gemensamma ståndpunkten fullt ut uppfyller målen i kommissionens ändrade förslag och skapar ett system som huvudsakligen bygger på principerna om enhet och universalitet, samt på andemeningen i parlamentets ändringsförslag, bl.a. genom att stärka borgenärernas möjligheter att få information. De ändringar som har införts av rådet med fullt stöd från kommissionen, går ännu längre när det gäller att främja målen i det ändrade förslaget och tar vederbörlig hänsyn till utvecklingen i den hithörande rättsliga miljön under den utsträckta granskningstid som rådet har haft.
